ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 4ης Μαρτίου 2010 *

Στην υπόθεση Τ-24/08,

Weldebräu GmbH & Co. KG, με έδρα το Plankstadt (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον W. Göpfert, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον P. Bullock,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Kofola Holding a.s., με έδρα την Ostrava (Τσεχική Δημοκρατία), εκπροσωπούμενη από τους S. Hejdová και R. Charvát, δικηγόρους,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 15ης Νοεμβρίου 2007 (υπόθεση R 1096/2006-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Weldebräu GmbH & Co. KG και της Kofola Holding a.s.,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, πρόεδρο, M. Prek (εισηγητή) και V. M. Ciucă, δικαστές,

γραμματέας: N. Rosner, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου (νυν Γενικού Δικαστηρίου) στις 16 Ιανουαρίου 2008,

το υπόμνημα αντικρούσεως που το ΓΕΕΑ κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 13 Μαΐου 2008,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που η παρεμβαίνουσα κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 14 Μαΐου 2008,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 29ης Οκτωβρίου 2009,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 23 Σεπτεμβρίου 2003, η παρεμβαίνουσα Kofola Holding a.s. υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε [αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το τρισδιάστατο σημείο που αντιστοιχεί στην περιγραφή «φιάλη κυλινδρικού σχήματος με στενό και ελικοειδές στόμιο και με την ένδειξη “snipp” στο κυλινδρικό μέρος της» και αναπαρίσταται αμέσως πιο κάτω:

3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στις κλάσεις 30, 32 και 33 υπό την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, της 15ης Ιουνίου 1957, σχετικά με τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών όσον αφορά την καταχώριση των σημάτων, όπως αυτός έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για κάθε μία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 30: «Καφές, τσάι, κακάο, υποκατάστατα καφέ, σάλτσες, σάλτσες λαχανικών, είδη ζαχαροπλαστικής, ροφήματα με βάση τη σοκολάτα, ροφήματα με βάση το κακάο, ροφήματα με βάση τον καφέ, ροφήματα με βάση το τσάι, αρωματικές ύλες για ροφήματα εκτός από αιθέρια έλαια, σιρόπι μελάσας»·

— κλάση 32: «Μη οινοπνευματώδη ποτά, μη οινοπνευματώδη ποτά από φρούτα, εκχυλίσματα φρούτων (μη οινοπνευματώδη), χυμοί φρούτων, μεταλλικά νερά, αεριούχα ποτά, αποστάγματα για ποτοποιία, σιρόπια, μπύρες»·

— κλάση 33: «Αλκοολούχα ποτά».

4 Η αίτηση κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 2004/033, της 16ης Αυγούστου 2004.

5 Στις 16 Νοεμβρίου 2004, η προσφεύγουσα Weldebräu GmbH & Co. KG άσκησε, βάσει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009), ανακοπή κατά της καταχωρίσεως του σήματος που ζητήθηκε για τα προϊόντα που προαναφέρθηκαν στη σκέψη 3.

6 Η ανακοπή στηρίχθηκε στο προγενέστερο τρισδιάστατο κοινοτικό σήμα που καταχωρίστηκε υπό τον αριθμό 690 016 στις 16 Νοεμβρίου 2000 και συνίσταται στο σχήμα μιας φιάλης, η οποία αναπαρίσταται αμέσως πιο κάτω:

7 Τα προϊόντα που καλύπτονται από το προγενέστερο σήμα υπάγονται στις κλάσεις 21, 32 και 33 και αντιστοιχούν, για κάθε μία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 21: «Γυάλινα δοχεία, φιάλες, κανάτες (μη κατασκευασμένες από πολύτιμα μέταλλα)»·

— κλάση 32: «Ζύθος· ύδατα μεταλλικά και αεριούχα· ποτά και χυμοί φρούτων· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτά· ζύθος αφροζύμης αγγλικού τύπου (έιλ), τύπος ζύθου αφροζύμης (πόρτερ)»·

— κλάση 33: «Οινοπνευματώδη ποτά (εκτός ζύθου), ηδύποτα οινοπνευματώδη και οίνοι».

8 Ο λόγος ανακοπής ήταν ο προβλεπόμενος από το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 207/2009).

9 Στις 26 Ιουνίου 2006, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή.

10 Στις 14 Αυγούστου 2006, η προσφεύγουσα άσκησε ενώπιον του ΓΕΕΑ προσφυγή, βάσει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009), κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

11 Με απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2007 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή, εκτιμώντας στην ουσία ότι, λαμβανομένων υπόψη του μεσαίου διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος και των σημαντικών διαφορών μεταξύ των συγκρουόμενων σημείων, δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως, υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α΄, σημείο i, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α΄, σημείο i, του κανονισμού 207/2009], των συγκρουόμενων σημάτων από τον μέσο καταναλωτή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Αιτήματα των διαδίκων

12 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

13 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

14 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

15 Η προσφεύγουσα διατυπώνει ένα και μοναδικό λόγο ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλει παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94. Θεωρεί ότι κακώς το τμήμα προσφυγών δεν δέχθηκε την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως, υπό την έννοια της διατάξεως αυτής, των συγκρουόμενων σημάτων. Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα υποστηρίζουν ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών συνήγαγε ότι δεν υπάρχει τέτοιος κίνδυνος.

16 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, στην περίπτωση που έχει ασκηθεί ανακοπή από τον δικαιούχο προγενέστερου σήματος, το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση όταν, λόγω του ότι είναι πανομοιότυπο ή παρόμοιο με το προγενέστερο σήμα και λόγω του ότι είναι πανομοιότυπα ή παρόμοια τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που προσδιορίζονται από τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος να περιέλθει σε σύγχυση το κοινό στο έδαφος στο οποίο προστατεύεται το προγενέστερο σήμα. Ο κίνδυνος συγχύσεως περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχετίσεως με το προγενέστερο σήμα.

17 Κατά πάγια νομολογία, συνιστά κίνδυνο συγχύσεως ο κίνδυνος να σχηματίσει το κοινό την εντύπωση ότι τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή από επιχειρήσεις που συνδέονται οικονομικά μεταξύ τους. Κατά την ίδια νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά, ανάλογα με το πώς το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβάνεται τα σημεία και τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες, συνεκτιμωμένων όλων των κρίσιμων εν προκειμένω παραγόντων, και ιδίως της αμφίδρομης σχέσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημείων και της ομοιότητας των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, Τ-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψεις 30 έως 33 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

18 Ακριβώς υπό το πρίσμα των σκέψεων αυτών πρέπει να εξεταστεί αν ορθώς το τμήμα προσφυγών εκτίμησε ότι δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του προγενέστερου σήματος με το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.

19 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι το ενδιαφερόμενο κοινό αποτελείται από τους μέσους καταναλωτές της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που έχουν τη συνήθη πληροφόρηση και είναι σε λογικό βαθμό προσεκτικοί και συνετοί.

20 Επίσης δεν αμφισβητείται, όπως σωστά παρατήρησε το τμήμα προσφυγών, στο σημείο 26 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι τα προσδιοριζόμενα από το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση προϊόντα που υπάγονται στις κλάσεις 32 και 33 είναι πανομοιότυπα με εκείνα του προγενέστερου σήματος που υπάγονται στις ίδιες κλάσεις, και ότι τα προσδιοριζόμενα από το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση προϊόντα που υπάγονται στην κλάση 30 είναι σε μεγάλο βαθμό όμοια με τα καλυπτόμενα από το προγενέστερο σήμα προϊόντα που υπάγονται στις κλάσεις 32 και 33.

Επί της συγκρίσεως των συγκρουόμενων σημείων

21 Κατά πάγια νομολογία, η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των επίμαχων σημάτων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που δημιουργούν τα σήματα αυτά, λαμβανομένων ειδικότερα υπόψη των διακριτικών και προεχόντων στοιχείων τους. Το πώς ο μέσος καταναλωτής των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών αντιλαμβάνεται τα σήματα έχει καθοριστική σημασία για τη σφαιρική εκτίμηση του εν λόγω κινδύνου. Εν προκειμένω, ο μέσος καταναλωτής αντιλαμβάνεται συνήθως ένα σήμα ως σύνολο και δεν επιδίδεται σε εξέταση των διαφόρων λεπτομερειών του [βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της 12ης Ιουνίου 2007, C-334/05 P, ΓΕΕΑ κατά Shaker, Συλλογή 2007, σ. I-4529, σκέψη 35 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 20ής Σεπτεμβρίου 2007, C-193/06 P, Nestlé κατά ΓΕΕΑ, δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 34· απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 2004, T-186/02, BMI Bertollo κατά ΓΕΕΑ — Diesel (DIESELIT), Συλλογή 2004, σ. II-1887, σκέψη 38].

22 Εν προκειμένω, συγκρούονται δύο τρισδιάστατα σημεία που παριστάνουν φιάλες οι οποίες έχουν σώμα κυλινδρικού σχήματος και στόμιο ελικοειδούς σχήματος. Επιπλέον, το σημείο του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση περιέχει το λεκτικό στοιχείο «snipp», χαραγμένο στο κατώτερο μέρος της φιάλης με γράμματα μικρού μεγέθους και ίδιου χρώματος με αυτήν.

23 Όπως προκύπτει από τις διαπιστώσεις που έγιναν στο σημείο 28 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, τις οποίες δεν αμφισβητούν οι διάδικοι, ουδεμία φωνητική σύγκριση δύναται να γίνει, εφόσον το προγενέστερο σήμα δεν έχει κανένα λεκτικό στοιχείο και το περιορισμένου μεγέθους λεκτικό στοιχείο «snipp» που είναι χαραγμένο στο κατώτερο μέρος του σημείου του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν μπορεί να επηρεάσει τη συνολική εντύπωση που δημιουργείται από το σήμα. Εννοιολογική σύγκριση είναι και αυτή αδύνατη, επειδή τα συγκρουόμενα σήματα δεν έχουν σημαινόμενα. Επομένως, τα συγκρουόμενα σήματα μπορούν να συγκριθούν μόνο σε οπτικό επίπεδο.

24 Το τμήμα προσφυγών εκτίμησε, στο σημείο 31 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι η συνολική οπτική σύγκριση των δύο σημείων αποκαλύπτει πλείστες σημαντικές διαφορές, ιδίως λόγω του γεγονότος ότι οι λόγοι μήκους και πλάτους των φιαλών είναι διαφορετικοί, ότι το σημείο του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση έχει ένα λεκτικό στοιχείο που δεν υπάρχει στο προγενέστερο σημείο και ότι τα σχήματα των στομίων των φιαλών έχουν σημαντικές ανομοιότητες.

25 Εν προκειμένω, μολονότι δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι το ίδιου χρώματος με το γυαλί λεκτικό στοιχείο «snipp» του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δύσκολα μπορεί να γίνει αντιληπτό και, κατά συνέπεια, δεν είναι ικανό να επηρεάσει τη συνολική εντύπωση που δημιουργείται από το σήμα και μολονότι δεν μπορεί να αγνοηθεί ότι τα στόμια των φιαλών των συγκρουόμενων σημείων έχουν και τα δύο ελικοειδές σχήμα και, επομένως, ξεχωρίζουν από τα παραδοσιακά στόμια, εντούτοις από τη συνολική οπτική εντύπωση προκύπτουν πλείστες σημαντικές διαφορές μεταξύ των συγκρουόμενων σημείων, όπως ορθώς συνήγαγε το τμήμα προσφυγών.

26 Αφενός, για τους μέσους καταναλωτές που έχουν τη συνήθη πληροφόρηση και είναι σε λογικό βαθμό προσεκτικοί και συνετοί, το προγενέστερο σημείο είναι πιο μακρύ, πιο λεπτό και επομένως πιο κομψό από το σημείο του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, το οποίο έχει πιο κοντή, πιο χοντρή και πιο σωματώδη μορφή η οποία δημιουργεί μια βαριά εντύπωση. Επιπλέον, το σχήμα του σώματος της φιάλης του σημείου του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι ακανόνιστο λόγω του καμπυλωτού μέρους του, ενώ εκείνο του προγενέστερου σημείου είναι ευθύγραμμο. Αφετέρου, πρέπει να σημειωθεί ότι τα στόμια, μολονότι και τα δύο είναι ελικοειδή, έχουν διαφορετικές σπείρες. Ενώ το στόμιο του προγενέστερου σήματος είναι πιο λεπτό και έχει μόνο δύο σπειρώσεις, εκείνο του σημείου του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι πιο χοντρό και έχει τουλάχιστον τέσσερις σπειρώσεις.

27 Επομένως, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη όταν διαπίστωσε, στο σημείο 31 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι το γεγονός ότι το στόμιο των δύο φιαλών μπορεί να περιγραφεί ως «ελικοειδούς σχήματος» ασκεί μικρή μόνο επιρροή αν ληφθούν υπόψη οι μεγάλες ανομοιότητες μεταξύ των σχημάτων των δύο στομίων.

28 Την αξιολόγηση αυτή δεν δύνανται να θέσουν υπό αμφισβήτηση τα επιχειρήματα που η προσφεύγουσα αντλεί από τη νομολογία ορισμένων εθνικών δικαστηρίων και από την πρακτική του ΓΕΕΑ. Συγκεκριμένα, αφενός, η νομολογία των δικαστηρίων των κρατών μελών είναι απλώς ένα στοιχείο που, χωρίς να είναι καθοριστικό, μπορεί μόνο να ληφθεί υπόψη για την καταχώριση ενός κοινοτικού σήματος [απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 2003, T-194/01, Unilever κατά ΓΕΕΑ (Ωοειδής ταμπλέτα), Συλλογή 2003, σ. II-383, σκέψη 68]. Αφετέρου, όσον αφορά την πρακτική του ΓΕΕΑ, οι αποφάσεις σχετικά με την καταχώριση ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος τις οποίες τα τμήματα προσφυγών καλούνται να εκδώσουν, βάσει του κανονισμού 40/94, απορρέουν από την άσκηση δεσμίας αρμοδιότητας και όχι διακριτικής ευχέρειας. Κατά συνέπεια, η νομιμότητα των εν λόγω αποφάσεων πρέπει να αξιολογείται με βάση μόνο τον κανονισμό αυτόν και όχι με βάση μια παλαιότερη από αυτές πρακτική [απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2007, C-412/05 P, Alcon κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2007, σ. I-3569, σκέψη 65, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Νοεμβρίου 2005, T-346/04, Sadas κατά ΓΕΕΑ — LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), Συλλογή 2005, σ. II-4891, σκέψη 71].

29 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, ορθώς το τμήμα προσφυγών εκτίμησε ότι υπάρχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ των σημείων. Επομένως, συνάγεται ότι τα συγκρουόμενα σημεία έχουν πολύ μικρή οπτική ομοιότητα.

Επί του κινδύνου συγχύσεως

30 Η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως γίνεται με δεδομένο ότι υπάρχει αμφίδρομη σχέση μεταξύ των συνεκτιμώμενων παραγόντων και ιδίως της ομοιότητας των σημάτων και της ομοιότητας των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών. Ειδικότερα, τυχόν μικρή ομοιότητα μεταξύ των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να αντισταθμίζεται από την έντονη ομοιότητα μεταξύ των σημάτων και αντιστρόφως [απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 17, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Δεκεμβρίου 2006, Τ-81/03, Τ-82/03 και Τ-103/03, Mast-Jägermeister κατά ΓΕΕΑ — Licorera Zacapaneca (VENADO με πλαίσιο κ.λπ.), Συλλογή 2006, σ. II-5409, σκέψη 74].

31 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών έκρινε, στο σημείο 24 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι το προγενέστερο σήμα έχει μεσαίο διακριτικό χαρακτήρα. Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί την κρίση αυτή, ισχυριζόμενη ότι το εν λόγω σήμα έχει τουλάχιστον τέτοιον χαρακτήρα λόγω του μοναδικού και ασυνήθιστου παρουσιαστικού του, όπως βεβαιώνουν διάφορα βραβεία που έχουν ληφθεί για την ιδιαιτερότητα της φιάλης. Επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί, όπως σημείωσε το τμήμα προσφυγών, ότι η προσφεύγουσα δεν προέβαλε κανένα επιχείρημα που να αποδεικνύει ότι το σήμα της απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα λόγω έντονης χρήσεως ή λόγω της φήμης του.

32 Εφόσον τα συγκρουόμενα σημεία έχουν σημαντικές διαφορές και εφόσον η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι το προγενέστερο σήμα έχει έντονο διακριτικό χαρακτήρα, απλώς και μόνο το γεγονός ότι οι δύο φιάλες έχουν στόμιο ελικοειδούς σχήματος δεν επιτρέπει το συμπέρασμα ότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως των συγκρουόμενων σημάτων, παρά το ότι τα σχετικά προϊόντα είναι πανομοιότυπα.

33 Το συμπέρασμα αυτό δεν μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση από το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι εν προκειμένω διαδραματίζει σημαντικό ρόλο η εντύπωση που αφήνουν στην αφή τα συγκρουόμενα σήματα. Συγκεκριμένα, όπως ορθώς παρατηρεί το ΓΕΕΑ, από τον τρόπο πωλήσεως των φιαλών —δηλαδή την παρουσία τους ως

φερόντων επισήμανση προϊόντων στα τμήματα τροφίμων των μεγάλων καταστημάτων ή την παραγγελία τους σε μπαρ ή εστιατόρια— προκύπτει ότι ο καταναλωτής εκ των προτέρων θα επικεντρώνεται κυρίως στα λεκτικά και εικονιστικά στοιχεία που υπάρχουν στις επισημάνσεις τους, όπως είναι η ονομασία του σήματος, ο λογότυπος και/ή άλλα εικονιστικά στοιχεία που δείχνουν την προέλευση του προϊόντος.

34 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως και, επομένως, ολόκληρη η προσφυγή.

Επί των δικαστικών εξόδων

35 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

36 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με αιτήματα του ΓΕΕΑ και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει τη Weldebräu GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

Βηλαράς Prek Ciucă

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 4 Μαρτίου 2010.

(υπογραφές)